

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	■ מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולהכי אפניה רחמנא לבהמה משני צדדין, כי היכי דלא נגמר מן מופנה מצד אחד.												◇
כל גזרה שוה שאינה מופנה כל עיקר - למדין ומשיבין	רב אחא בריה דרבא מתני לה משמיה דרבי											◇
מופנה מצד אחד לרבי ישמעאל - למדין ואין משיבין	[לרבי ישמעאל]											◇
למדין ומשיבין	לרבנן;											◇
מופנה משני צדדין, דברי הכל - למדין ואין משיבין.	[דברי הכל]											◇
ולרבנן, מאי איכא בין מופנה מצד אחד לשאינה מופנה כל עיקר?												◇
נ"מ היכא דמשכחת לה מופנה מצד אחד ושאינה מופנה כל עיקר, ולא להאי אית ליה פירכא, ולא להאי אית ליה פירכא - שבקינן שאינה מופנה כל עיקר, וגמרינן ממופנה מצד אחד.	[לרבנן]											◇
והכא מאי פירכא איכא?												⚡
משום דאיכא למיפרך: מה לאדם - שכן מטמא מחיים.												◇
היינו טעמא דר"מ - הואיל ונאמרה בו יצירה כאדם.	וכן א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											◇
אלא מעתה - המפלת דמות הר אמו טמאה לידה - שנאמר (עמוס ד') כי הנה יוצר הרים ובורא רוּחַ	א"ל רבי אמי:											⚡
הר מי קא מפלת? אבן היא דקא מפלת, ההוא - גוש איקרי.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]											!
אלא מעתה - המפלת רוח תהא אמו טמאה לידה, הואיל ונאמרה בו בריאה כאדם, דכתיב (עמוס ד') ובורא רוּחַ												⚡
וכי תימא לא מופנה												!
מדהוה ליה למכתב יוצר הרים ורוח, וכתיב ובורא רוּחַ - ש"מ לאפנוי?												⚡
דנין דברי תורה מדברי תורה, ואין דנין דברי תורה מדברי קבלה.	אמר ליה: [רבי חייא בר אבא]											!
היינו טעמא דר"מ - הואיל ועיניהם דמות כשל אדם.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
אלא מעתה - המפלת דמות נחש - תהא אמו טמאה לידה, הואיל ונגלגל עינו עגולה כשל אדם												⚡
וכי תימא - הכי נמי												!
ליתני נחש												⚡
אי תנא נחש, הוה אמינא: בנחש הוא דפליגי רבנן עליה דר"מ - דלא כתיב ביה יצירה, אבל בהמה וחיה - לא פליגי, דכתיבא ביה יצירה.												!
והא גבי מומין קתני לה - את שגלגל עינו עגול כשל אדם												⚡
לא קשיא, הא - באוכמא, הא - בציריא.												!
היינו טעמא דר"מ - הואיל ועיניהם הולכות לפניו כשל אדם.	רבי ינאי:											◇
והרי עוף, דאין עינו הולכות לפניו, וקאמר ר"מ דטמא												⚡
בקריא וקיפופא, ובשאר עופות לא.	אביי:											!
נראין דברי ר"מ בבהמה וחיה, ודברי חכמים בעופות	מיתבי: ר' חנינא בן גמליאל:											⚡
מאי עופות?												^
אילימא בקריא וקיפופא												⚡
מ"ש בהמה וחיה - דעיניהן הולכות לפניו כשל אדם, קריא וקיפופא - נמי												⚡

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא פשיטא - בשאר עופות												בג.
מכלל דר"מ פליג בשאר עופות												בג.
נראין דברי ר"מ בבהמה וחיה והוא הדין לקריא וקיפופא, ודברי חכמים בשאר עופות, שאף ר"מ לא נחלק עמהם אלא בקריא וקיפופא, אבל בשאר עופות מודי להו.	חסורי מיחסרא והכי קתני, ר' חנינא בן גמליאל:											בג.
המפלת מין בהמה וחיה, לדברי ר"מ - ולד, ולדברי חכמים - אינו ולד, בעופות - תיבדק.	והתניא: א"ר אלעזר בר' צדוק:											בג.
למאן, תיבדק? לאו לדברי ר"מ דאמר קריא וקיפופא - אין, שאר עופות - לא?												בג.
לא, תיבדק לרבנן, דאמרי קריא וקיפופא - אין, שאר עופות - לא, ומ"ש קריא וקיפופא מבהמה וחיה? הואיל ויש להן לסתות כאדם.	רב אחא בר ריה דרב איקא:											בג.
לר"מ דאמר בהמה במעי אשה ולד מעליא הוא קבל בה אביה קידושין מהו? למאי נפקא מינה - לאיתסורי באחותה.	בעא מיניה רבי ירמיה מר' זירא:											בג.
למימרא דחיי?												בג.
לא אמרה ר"מ אלא הואיל ובמינו מתקיים	והאמר רב יהודה אמר רב:											בג.
אמר רב אחא בר יעקב: עד כאן הביאו רבי ירמיה לר' זירא לידי גיחוך ולא גיחוך.	[רב אחא בר יעקב]											בג.
לא אמרה רבי מאיר אלא הואיל ובמינו מתקיים.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב:											בג.
אף אנן נמי תנינא	רב ירמיה מדפתי:											בג.
המפלת כמין בהמה חיה ועוף דברי ר"מ	[תנינא] [רבי מאיר]											בג.
עד שיהא בו מצורת אדם	חכמים:											בג.
והמפלת סנדל, או שליא, או שפיר מרוקם, והיוצא מחותך - הבא אחריו בכור לנחלה ואינו בכור לכהן.												בג.
ואי ס"ד דחיי, הבא אחריו בכור לנחלה מי הוי?												בג.
לעולם - דחיי, ושאני התם דאמר קרא (דברים כ"א) ראשית אונו - מי שלבו דוה עליו, יצא זה שאין לבו דוה עליו.	רבא:											בג.
לרבי מאיר דאמר בהמה במעי אשה - ולד מעליא הוא, אדם במעי בהמה מאי? למאי נפקא מינה - לאשתרויי באכילה.	בעא מיניה רב אדא בר אהבה מאביי:											בג.
ותפשוט ליה מהא דר' יוחנן												בג.
השוחט את הבהמה ומצא בה דמות יונה - אסורה באכילה	דא"ר יוחנן:											בג.
הכי השתא? התם - לא פרסות איכא ולא פרסה איכא, הכא - נהי דפרסות ליכא, פרסה מיהא איכא, וחכ"א כל שאין בו כל.												בג.
גופו תייש ופניו אדם - אדם, גופו אדם ופניו תייש - ולא כלום, לא נחלקו אלא שפניו אדם ונברא בעין אחת כבהמה	רב ירמיה בר אבא אמר רב, הכל מודים:											בג.
מצורת אדם.	שרבי מאיר אומר:											בג.
כל צורת אדם.	וחכ"א:											בג.
והא איפכא תניא	אמרו לו לרב ירמיה בר אבא:											בג.
כל צורת	רבי מאיר:											בג.
מצורת	חכמים:											בג.
אי תניא - תניא.	אמר להו: [רב ירמיה בר אבא]											בג.
מצה והגבינים והעינים והלסתות וגבות הזקן - עד שיהו כולם כאחד.	ר' ירמיה בר אבא אמר רבי יוחנן:											בג.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

נדה-המפלת חתיכה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מצח והגבן והעין והלסת וגבת הזקן - עד שיהו כולם כאחת.	רבא אמר חסא:											■	◇	
ולא פליגי, הא - כמ"ד כל צורת, הא - כמ"ד מצורת.												■	◇	
צורת פנים שאמרו - אפילו פרצוף אחד מן הפרצופין, חוץ מן האוזן.	מיתיבי:											■	◇	
למימרא דמחד נמי סגי												⋈		
כי תניא ההיא - לעכב תניא, וכמ"ד כל צורת.	אביי:											!	◇	
ואיבעית אימא: לעולם כמ"ד מצורת, ומאי אחד - אחד אחד.												!	◇	
נברא בעין אחת ובירך אחד, מן הצד - אמו טמאה, באמצע - אמו טהורה.	רבא:												■	◇
ושטו נקוב - אמו טמאה, ושטו אטום - אמו טהורה.	רבא:												■	◇
המפלת גוף אטום - אין אמו טמאה לידה.	ת"ר:												■	◇
ואיזהו גוף אטום?													^	
כדי שינטל מן החי וימות.	רבי:												!	◇
וכמה ינטל מן החי וימות?													^	